

FOAIE PAROHIALĂ

27 martie - 2 aprilie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 30 martie 2022; ora 12.00

Calea Crucii
sâmbătă, 2 aprilie 2022, ora 18.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 2 aprilie 2022, ora 18.45

Rugăciune

O, Isuse Cristoase, căzând în fața crucii Tale Te preamăresc. «Putere a lui Dumnezeu», Tu te arăți pătat de slăbiciune, ca să ne înveți pe noi umilința și să rușinezi mândria noastră. “O, Preot Preasfânt, Tu ai trecut prin toate suferințele noastre pentru a Te asemana cu noi, ca să simți și slăbiciunile noastre”. Nu mă lăsa singur, căci singur sunt slab; să fie în mine puterea Ta, pentru ca să nu mai fiu înclinat spre a comite răul.

Cruce, iubire nespusă a lui Dumnezeu; Cruce, gloria cerului! Cruce, mântuirea cea veșnică; Cruce teama celor răi. Sprijinul celor drepti, lumina creștinilor; o, Cruce, pentru tine, aici, pe pământ, Dumnezeu primind corp a devenit servitor; prin tine, în cer, omul în Dumnezeu, a devenit împărat; prin tine a pătruns adevărata lumină, iar întunericul cel rău a fost răpus...

Tu reprezinți legătura păcii care-i unește pe oameni cu Cristos mijlocitorul. Tu ai devenit scara, pe care omul se poate sui la cer.

Fii întotdeauna pentru noi, credincioșii tăi, ancoră și stâlp de foc. Condu casa noastră, cârmuiește luntrea noastră. Fie ca tu, crucea noastră, să ne întărești în credință și să ne pregătești pentru gloria cea veșnică. Amin.

După Sfântul Paulin din Nola

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Andrei Roșu, Maria Ana Scurt, Dumitru Tudor Huza, Ana Flore, Adelina Tăutu și Călin Pașcu Moca**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Șuieratul din spatele autonomiei

Contextul evangheliei de astăzi este esențial pentru înțelegerea corectă a textului pe care l-am ascultat. Suntem în Cezareea lui Filip, în momentul în care Petru îl recunoaște în fața tuturor pe Isus ca și Mesia, pronunțând faimoasele cuvinte: “Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu”. Sfântul evanghelist Matei ne relatează o similară recunoaștere din partea Mântuitorului: “tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui”. Dacă ar fi să judecăm după standardele acestei lumi, am putea crede că suntem în fața unui clasic “happy end”. Căile Domnului fiind însă diferite de căile noastre, descoperim doar câteva versete mai încolo o completă răsturnare de situație. Isus încearcă să explice ucenicilor misiunea lui și felul în care împlinirea acesteia trece prin suferință și moarte. Același Petru care părea că a înțeles totul, își permite să îl ia deoparte și să-l mustre: patima și crucea nu au ce să caute în viața Fiului lui Dumnezeu! La fel ca în primul moment, chiar dacă în cu totul alt sens, reacția lui Petru declanșează o intervenție severă a lui Isus: “Înapoia mea Satano”! Versetele imediat următoare reprezintă exact textul evangheliei de astăzi. Înțelegem astfel că discursul despre urmarea lui Cristos și despre cruce sunt un răspuns și o explicație adresată lui Petru, ucenicilor și nouă tuturor. Un fel de GPS spiritual apropo de calea noastră.

Felul în care Mântuitorul ne adresează invitația de a-L urma: “Dacă vrea cineva...” sau “Oricine voiește”, rămâne cu adevărat misterios: Dumnezeu respectă libertatea noastră chiar și atunci când o întoarcem împotriva Lui. În unele imagini mai vechi ce-l reprezintă pe Isus bătând la ușa sufletului nostru, descoperim o ușă fără clanță. Este un mod ingenios de a spune că ușa se poate deschide doar pe dinăuntru. Rămâne la latitudinea noastră să îi deschidem sau să îl lăsăm să aștepte.

Dacă decidem să mergem pe urmele Fiului lui Dumnezeu și ne întrebăm ce înseamnă să ne lepădăm de noi înșine și să ne luăm crucea, putem să ne întoarcem la momentul muștrării lui Petru. Isus nu ne cere să ne anulăm ca persoane, ci să ne lepădăm de acel “sine” care se opune planului salvific. Să renunțăm la acel „sine” care ar vrea să meargă nu în urma Mântuitorului, ci în fața lui. La acel „sine” care e un fel de virus sădit de cel rău în viețile noastre, menit să altereze percepția reală asupra lumii. Eroii din basmele noastre trebuie să meargă pe calea lor fără a se lăsa atrași de fructele frumoase, dar otrăvite ce i-ar lăsa într-o mortiferă amorțeală pe marginea drumului. Se feresc deasemenea de armoniile melodioase ale sirenelor ce i-ar lăsa într-o aparent dulce amnezie. Nici noi nu trebuie să ne lăsăm păcăliți. Isus vrea să ne indice calea sigură înspre casă. Cuvintele dure adresate lui Petru: “Înapoia mea Satano”, dezvăluie originea falselor idei, planuri și viziuni ce luciferic încearcă să ne împingă înspre vechiul și atât de actualul mit al autonomiei față de Cer.

O cale presărată cu nenumarate obstacole se deschide așadar în fața fiecăruia dintre noi. De toate acestea putem scăpa printr-o umilă lepădare de sine, pe urmele Fiului lui Dumnezeu. Cu o singură condiție: să vrem!